

پیشنهاداتی برای طرح «شبکه آزادگان و احرار عالم»

دقت در هدف‌گذاری

نخست این‌که به نظر می‌رسد اشتباہی در عنوان «راهبرد» و «اهداف» شده باشد. اگر جای این دو عنوان عوض شود شاید منطقی‌تر باشد. «افزایش قدرت نرم انقلاب اسلامی» گمان می‌رود هدفی است که از طریق «عملیاتی نمودن رهنمودهای امام و رهبری»، «بستر سازی اقدامات آفندهی»، «فرصت‌سازی در عرصه بین‌المللی» و «هم‌افرایی در اقدامات» به دست می‌آید. از این‌رو، ابتدا باید توجه کنیم آنچه در این طرح به عنوان «راهبرد» ذکر شده در حقیقت «هدف» طرح است.

اما سؤال دقیقاً ناظر به همین هدف است. آیا هدف ما از ورود به جنگ نرم این است که قدرت نرم انقلاب اسلامی را در جهان افزایش دهیم؟ طبیعتاً شخصی که این طرح را نگاشته، آشنایی با اندیشه امام و رهبری داشته است، کجا می‌تواند نشانی در کلام امام و رهبری بیابد که این طور ناظر به «قدرت» باشد؟ کدام رفنس و کد در کلام این دو بزرگوار یافت می‌شود که از «افزایش قدرت» سخن گفته باشند. اگر هم چنین کدی وجود داشته باشد، دو مطلب قابل ذکر است:

۱. اولاً مطلب آن‌قدر دور از ذهن بوده است که برای مخاطبی چون من سؤال پیش آمده، پس حداقل باید یک کد قبل از ذکر این هدف در طرح ذکر شود که پذیرش آن برای مخاطب آسان شود.
۲. ثانیاً اگر هم در فرمایش این بزرگواران چنین مطلبی یافت شود، با توجه به حجم فراوان تأکید امام راحل و مقام معظم رهبری بر توجه به آزادی مسلمانان جهان و تمامی ملت‌ها و این‌که ملت‌ها خودشان باید بر علیه ظلم قیام کنند و ایران قصد تحمیل خود بر جهان را ندارد، اگر کد درباره «لزوم افزایش قدرت» هم باشد، تحت تأثیر آن تواترها قرار می‌گیرد و مقید می‌شود.

پس در ابتدا باید هدف خود را اصلاح کنیم. هدفی که برای افزایش قدرت باشد محکوم به شکست است، زیرا اگر به پیروزی هم برسد، شکست در عمل به اعتقادات و باورهای اسلامی است. انقلاب اسلامی ایران موضوعیت بالاستقلال ندارد. مسلمانان ایران توانسته‌اند بر نفوذ استکبار جهانی فائق آیند، انقلاب کردند. تمام ملت‌های جهان هم باید خودشان بر استکبار بشورند، قیام کنند و اسلام را پیاده کنند. وابسته کردن انقلاب‌های جهان به انقلاب اسلامی، معلوم نیست که صحیح باشد. خصوصاً با توجه به موضع گیری‌های رهبر انقلاب که ایشان هم فقط از تأثیر انقلاب اسلامی ایران در این انقلاب‌ها سخن گفتند و تجربیات انقلاب ایران را به آن‌ها گوشزد کردند.

اگر بخواهیم هدف خود را اصلاح کنیم که گرفتار خودخواهی‌ها، منیت‌ها و همان آلودگی‌هایی که استکبار جهانی را به کبر و نخوت کشانده نشویم و از خود بر تربیتی نجات یابیم و خالصاً برای دین قیام کنیم، به نظر می‌رسد باید هدف را این‌گونه ذکر کنیم: «**آگاهی بخشی به ملت‌های مظلوم جهان**». این تمام آرمان و هدفی است که ما داریم و در کلام امام و رهبری هم فراوان مشاهده کرده‌ایم.

راهبردها

اگر چه دستیابی به راهبردها خود نیاز به سازوکاری دارد و مطالعاتی که نویسنده خود آن را گام اول از مراحل اجرای طرح دانسته است و آن را در شش فعالیت ترسیم کرده، اما بدون تأمل هم می‌توان از حجم سخنرانی‌ها و رهنمودهای امام راحل و رهبری، راهبردهای این هدف را در چند گزینه ذیل بیان کرد:

۱. نشان دادن ضعف استکبار و ترس آنان از ملت‌ها و ناتوانی‌هایشان

- استقامت انقلاب در برابر استکبار جهانی و شکسته نشدن مقاومت داخلی
- رجزخوانی رسانه‌ای بر علیه استکبار جهانی
- رسانه‌ای کردن شکست‌ها و عقب‌نشینی‌های استکبار در گذشته

۲. نشان دادن قدرت اسلام و حمایت‌های اعجاز‌گونه پروردگار از قیام‌های مبتنی بر توحید

- بیان تاریخ انقلاب ایران و تبیین امدادهای الهی
- تبیین تاریخ امدادهای الهی در قالب رسانه‌ای کردن قصه‌های انبیاء و بزرگان تاریخ
- تشریح مباحث اعتقادی و کلامی

۳. تبیین تجارت ایران در قالب راهکارهای عملیاتی برای سازماندهی هر انقلاب

- تدوین آسناد انقلاب و ترجمه آن به زبان‌های دیگر
- ایجاد ارتباط میان فعالان سیاسی و فرهنگی ایرانی با غیر ایرانی
- ایجاد دسترسی فعالان سیاسی و فرهنگی غیر ایرانی به منابع علمی و تاریخی انقلاب

همان‌طور که مشاهده می‌فرمایید برای هر کدام از راهبردهای فوق، سه محور عملیاتی هم ذکر شده است. این پیشنهاداتی است که می‌تواند به عنوان پیش‌نویس راهبردی در نظر گرفته شود. راهبردهای تفصیلی‌تر همان‌طور که طراح ذکر کرده است از فرمایشات امام و رهبری استخراج خواهد شد.

البته آن‌چه در نهایت از اندیشه امام و رهبری استخراج شود و تبدیل به بانک اطلاعات گردد، محدود به راهبردها نخواهد بود و تا سطح راهکارها و تبیین وظایف و فعالیت‌ها هم پیش خواهد رفت. زیرا این بزرگواران بسیاری از مطالب را در این زمینه بیان کرده و فقط در حد راهبرد باقی نمانده‌اند.

یافتن ایده اصلی

در نهایت، آن‌چه یک طرح را قابل اجرا می‌نماید، یافتن ایده‌ای برای تحقق شعارهایست. هدفی که ما ذکر کردہ‌ایم، هدف انقلاب است و همه مکلف به آن هستند. این‌ها شعارهای انقلاب است که همه به آن اعتقاد داریم و برای آن تلاش می‌کنیم. اما وقتی یک طرح می‌نویسیم، یعنی مدعی هستیم در بخشی از کار ایده‌هایی داریم و می‌خواهیم اگر نیروی انسانی و مقدورات لازم را در اختیار داشته باشیم، آن ایده‌ها را عملیاتی کنیم.

اگر ایده‌هایی خاص و روشن نداشته باشیم و آن را در طرح خود تبیین نکنیم، طرح ما تبدیل به یک «مرامنامه» می‌شود. یعنی ذکر شعارهایی که همه به آن اعتقاد داریم. یک «مرامنامه» قابلیت عملیاتی ندارد و صرفاً بیان مشترکات جامعه برای همگرایی و همدلی است.

إن شاء الله به لطف پروردگار بتوانیم در نهضت بیداری اسلامی نقشی داشته باشیم که آبروی ما در قیامت باشد؛

سیدمهدی موسوی موشح - ۱۸ صفر ۱۴۳۳